

Smid Róbert

Ásít

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 3. szám, 2019. január 18.

Szendi Nóra: Természetes lustaság. Kalligram Kiadó, Budapest, 2018, 352 oldal, 2800

A főszereplőnek mint a XXI. századi Magyarország prototipizált Y generációs mizantrópjának nagy mélységektől nagy magasságokig jutó fejlődéstörténete akkor kezdődik, amikor a totális depresszió okozta homeosztázisából, avagy kényszerekkel súlyosbított természetes lustaságából - ahogy az egyik fejezet címe is szól - *kibillen* egy lánynak, Risch Blankának köszönhetően, aki alkatát tekintve egyébként a főszereplő kedvenc pornósztárnőjére hasonlít. Nem véletlen, hogy Blanka Tatjana-levélszerű üzenetéből értesülünk először a főszereplő nevére is a regény közepe táján. Kapcsolatuk biztos kötőerejét elsősorban az jelenti, hogy mindketten fanatikus *Való Világ*-nézők, és erre épít a regény párhuzamosságot a villa és a főszereplő élete között, a sorsfordító eseményeknél (például a kórházba kerülése, az országgyűlési választás, a kapcsolati krízis), egymásba játszva a kettőt.